

Annie Romein-Verschoor

Foto Annelies Romein

Annie Romein-Verschoor (1895-1978) studeerde letteren en geschiedenis aan de Leidse universiteit, bij onder anderen Johan Huizinga. In 1921 deed zij haar doctoraalexamen in de Nederlandse letteren. Nog voor het afronden van haar studie trouwde ze met de historicus Jan Romein. Toen hun drie kinderen groter waren, vervolgde zij haar carrière met het co-auteurschap van *De lage landen bij de zee* en *Erflaters van onze beschaving*. In 1935 verdedigde ze in Leiden haar proefschrift *Vrouwenspiegel*, over de Nederlandse romanschrijfsters na 1880. Na de Tweede Wereldoorlog kreeg zij bekendheid als publiciste en schrijfster, onder meer in *Vrij Nederland*, waarbij de positie van vrouwen een centraal thema vormde. In 1951 hield zij aan de Leidse universiteit de diesrede onder de titel *Man en vrouw*. Ze publiceerde haar memoires in het bekende boek *Omzien in verwondering* (1970-1971). In 1970 ontving zij de Constantijn Huygensprijs voor haar gehele oeuvre. Vanaf 1972 was zij medewerkster van het feministische maandblad *Opzij* tot haar overlijden in 1978, op 84-jarige leeftijd.

Openbaar vervoer en parkeren

De bussen 2, 4, 45, 169, 182, 186, 187 en 400 rijden vanaf Leiden CS naar de Breestraat. Van halte Breestraat loopt u in 7 minuten door het oude Leiden naar het Academieggebouw.

De Leidse binnenstad heeft beperkte parkeermogelijkheden. Het beste kunt u gebruiken van parkeerterrein Haagweg aan de Haagweg 8 (€ 4,- voor het 1e uur, voor elk extra uur € 1,-). Gratis shuttlebusjes brengen u naar de binnenstad en weer terug.

Annie Romein-Verschoor

~ LEZING

INTERNATIONALE VROUWENDAG
WOENSDAG 4 MAART 2015

Geweld tegen vrouwen: van privéprobleem naar mensenrechtenschending

door Renée Römken

Universiteit
Leiden

Bij ons leer je de wereld kennen

Over Renée Römken

Foto Claudia Kamerorodski

Renée Römken studeerde criminologie en psychologie aan de Radboud Universiteit in Nijmegen. In 1992 promoveerde zij *cum laude* aan de Universiteit van Amsterdam op haar baanbrekende proefschrift *Gewoon geweld? Omvang, aard, achtergronden en gevolgen van geweld tegen vrouwen in heteroseksuele relaties*. Zij werkte als onderzoeker onder meer aan de Universiteit Leiden, de Universiteit Utrecht en Columbia University (New York) en was hoogleraar 'Interpersoonlijk geweld' aan de Universiteit Tilburg. Sinds 2012 is zij directeur van Atria, kennisinstituut voor emancipatie en vrouwengeschiedenis. Ze deed diverse (Europese) onderzoeken naar wet- en regelgeving over geweld tegen vrouwen. Haar huidige onderzoek richt zich op de vraag hoe internationale mensenrechten ingezet kunnen worden bij het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen.

Over Bernet Elzinga, referent

Bernet Elzinga is als hoogleraar 'Stress-gerelateerde psychopathologie' verbonden aan de sectie Klinische Psychologie van de Universiteit Leiden. Haar onderzoek richt zich met name op de invloed van chronische stress en trauma op later emotioneel en cognitief (dis)functioneren, met een specifieke focus op het brein. Voor dit onderzoek ontving ze verschillende subsidies (VENI, VIDI). Voor haar komst naar Leiden studeerde zij psychologie en filosofie aan de Universiteit van Amsterdam, waar zij ook promoveerde. Ook voltooide ze haar opleiding tot psychotherapeut. Naast haar onderzoekswerkzaamheden heeft ze in Leiden de interdisciplinaire onderwijsminor over kindermishandeling en verwaarlozing (mede)opgericht en is ze als adviseur betrokken bij het Landelijk Expertisecentrum Bijzondere Zedenzaken (LEBZ).

Annie Romein-Verschoor

~ LEZING

door Renée Römken

Woensdag 4 maart 2015, 20.00 uur, koffie vanaf 19.30 uur
Academiegebouw, Groot Auditorium
Rapenburg 73, Leiden
De lezing is openbaar, aanmelden is niet nodig

Geweld tegen vrouwen: van privéprobleem naar mensenrechtenschending

Geweld tegen vrouwen werd lange tijd gezien als een privéprobleem, waar de overheid zich liever niet in mengde. Anno 2015 wordt geweld tegen vrouwen erkend als een schending van de mensenrechten. De Raad van Europa heeft een speciaal mensenrechtenverdrag hieraan gewijd: de Istanbul Conventie. De Nederlandse overheid neemt de handschoen op en staat op het punt dit verdrag te ratificeren. Het verdrag is een mijlpaal: uitdrukkelijk is vastgelegd dat geweld tegen vrouwen een vorm van discriminatie is op basis van sekse. Daarom verplicht het verdrag regeringen tot het voeren van een samenhangend beleid dat verder gaat dan ondersteuning en bescherming van slachtoffers en vervolging van daders. Geweld tegen vrouwen wordt gezien als een symptoom van aanhoudende ongelijkheid tussen vrouwen en mannen, dus moet de ongelijkheid worden aangepakt om effectieve preventie te kunnen bereiken. De vraag is hoe deze Europese ontwikkeling strookt met actuele beleidsontwikkelingen in Nederland, waar de erkenning van genderspecifieke kanten van de geweldsproblematiek juist ter discussie staat. Levert dit geen paradoxale situatie op? En wat betekent deze wijziging voor vrouwen die slachtoffer zijn van geweld?

Universiteit
Leiden

www.arv.leidenuniv.nl
arv@bb.leidenuniv.nl